89 - एकोनानवतितम दशकम्
वृकासुर वधम्, भृगु परीक्षणं च

रमाजाने जाने यदिह तव भक्तेषु विभवो
न सद्यस् संपद्यः तदिह मद कृत्त्वा दशमिनाम् ।
प्रशांतिं कृत्वैव प्रदिशसि ततः काम मखिलं
प्रशांतेषु क्षिप्रं न खलु भवदीये च्युति कथा ॥ ॥89-1॥

सद्यः प्रसाद रुषितान् विधि शंकरादीन्
केचिद् विभो निजगुणानु गुणं भजंतः ।
भ्रष्टा भवंति बत कष्ट मदीर्घ दृष्ट्या
स्पष्टं वृकासुर उदाहरणं किलास्मिन् ॥ ॥89-2॥

शकुनिजस् स तु नारद मेकदा
त्वरित तोष मपृच्छ दधीश्वरम् ।
स च दिदेश गिरीश मुपासितुं
न तु भवंत मबंधु मसाधुषु ॥ ॥89-3॥

तपस् तप्त्वा घोरं स खलु कुपितस् सप्त मदिने
शिरश् छित्वा सद्यः पुरहर मुपस्थाप्य पुरतः ।
अति क्षुद्रं रौद्रं शिरसि करदानेन निधनं
जगन्नाथाद् वव्रे भवति विमुखानां क्व शुभधीः ॥ ॥89-4॥

मोक्तारं बंध मुक्तो हरिण पति रिव प्राद्रवत् सोऽथ रुद्रं
दैत्यात् भीत्या स्म देवो दिशि दिशि वलते पृष्ठतो दत्त दृष्टिः ।
तूष्णीके सर्वलोके तव पद मधि रोक्ष्यंत मुद्वीक्ष्य शर्वं
दूरा देवाग्रतस् त्वं पटु वटु वपुषा तस्थिषे दानवाय ॥ ॥89-5॥

भद्रं ते शाकुनेय भ्रमसि किमधुना त्वं पिशाचस्य वाचा
संदेहश् चेन्म दुक्तौ तव किमु न करोषि अगुली मंग मौलौ ।
इत्थं त्वद् वाक्य मूढः शिरसि कृत करः सोऽपत च्छिन्न पातं
भ्रंशो ह्येवं परोपासितु: अपि च गतिः शूलिनोऽपि त्वमेव ॥89-6॥

भृगुं किल सरस्वती निकट वासिनस् तापसा:
त्रिमूर्तिषु समादिशन् अधिक सत्त्वतां वेदितुम् ।
अयं पुनर नादरात् दुदित रुद्ध रोषे विधौ
हरेऽपि च जिहिंसिषौ गिरिजया धृते त्वा मगात् ॥ ॥89-7॥

सुप्तं रमांकभुवि पंकज लोचनं त्वां
विप्रे विनिघ्नति पदेन मुदोत्थितस् त्वं ।
सर्वं क्षमस्व मुनिवर्य भवेत् सदा मे
त्वत्पाद चिन्ह मिह भूषण मित्यवादीः ॥ ॥89-8॥

निश्चित्य ते च सुदृढं त्वयि बद्ध भावाः
सारस्वता मुनिवरा दधिरे विमोक्षम् ।
त्वामेव मच्युत पुनश् च्युति दोष हीनं
सत्त्वोच्च यैक तनु मेव वयं भजामः ॥ ॥89-9॥

जगत् सृष्ट्यादौ त्वां निगम निवहैर् वंदिभि रिव
स्तुतं विष्णो सच्चित् परम रस निर्द्वैत वपुषम् ।
परात्मानं भूमन् पशुप वनिता भाग्य निवहं
परिताप श्रांत्यै पवनपुर वासिन् परिभजे ॥ ॥89-10॥

॥ सदा सर्वत्र गोविन्द नाम संकीर्तनम् गोविन्दा....गोविन्दा ॥
॥ श्री गुरुवायूरप्पा शरणम् श्री हरये नम:॥